

5) po art. 5 dodaje się art. 5a i 5b w brzmieniu:

„Art. 5a. Prezydium powiatowej rady narodowej (miejskiej rady narodowej miasta stanowiącego powiat) lub Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi obowiązane jest skierować nie zatrudnioną żonę żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową na jej wniosek do uspołecznionego zakładu pracy, który obowiązany jest przyjmując ją do pracy stosownie do posiadanych kwalifikacji i w miarę wolnych stanowisk.

Art. 5b. Rozwiązanie (wypowiedzenie) przez zakład pracy stosunku pracy z żoną żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową może nastąpić wyłącznie z winy pracownicy lub w razie zupełnej likwidacji zakładu pracy.”

6) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Korzystanie przez żołnierzy zwolnionych z zasadniczej służby wojskowej oraz przez członków

ich rodzin ze szczególnych uprawnień i ulg przewidzianych w dekrete następuje na podstawie zaświadczenia organów wojskowych”.

Art. 2. Moc obowiązującą aktów prawnych wydanych na podstawie dekretu z dnia 6 września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy kadrowej służby wojskowej i ich rodzin (Dz. U. Nr 46, poz. 339) rozciąga się na żołnierzy wymienionych w art. 1 oraz członków ich rodzin.

Art. 3. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 6 września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy zasadniczej służby wojskowej i ich rodzin z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego dekretu oraz z przepisów prawnych ogłoszonych przed wydaniem jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Art. 4. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

183

DEKRET

z dnia 18 września 1954 r.

o zniesieniu izb lekarsko-weterynaryjnych.

Art. 1. Znosi się Izbę Lekarsko-Weterynaryjną, składającą się z Naczelnej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej i okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych.

Art. 2. Majątek izb lekarsko-weterynaryjnych po pokryciu zobowiązań tych izb i kosztów ich likwidacji przekazany zostanie na rzecz instytucji, którą wskaże Minister Rolnictwa.

Art. 3. Minister Rolnictwa powoła likwidatora izb lekarsko-weterynaryjnych, ustali jego prawa i obowiązki oraz określi w porozumieniu z Ministrem Finansów termin zakończenia likwidacji.

Art. 4. 1. Minister Rolnictwa ustali:

1) wykazy podlegających pokryciu zobowiązań izb lekarsko-weterynaryjnych oraz koszty związane z likwidacją,

2) wykaz majątku podlegającego przekazaniu na rzecz instytucji, wskazanej w myśl art. 2.

2. Umarza się wierzytelności izb lekarsko-weterynaryjnych z tytułu zaległych składek, należnych od członków.

Art. 5. Koszty likwidacji izb lekarsko-weterynaryjnych i spłatę ich zobowiązań pokrywa się z majątku tych izb.

Art. 6. Wierzytelności nie zgłoszone do likwidatora przez wierzycieli izb lekarsko-weterynaryjnych w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu wygasają.

Art. 7. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia organy lub instytucje powołane do wykonywania czynności powierzonych izmom lekarsko-weterynaryjnym przez ustawy i rozporządzenia.

Art. 8. Traci moc dekret z dnia 6 czerwca 1945 r. o izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. Nr 25, poz. 153).

Art. 9. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

184

DEKRET

z dnia 18 września 1954 r.

o likwidacji nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy.

Art. 1. 1. Depozyty w sądach, prokuraturach, organach administracji państwowej, w instytucjach państwowych i społecznych oraz w bankach, przedsiębiorstwach państwowych i jednostkach spółdzielczych — zwanych dalej „instytucjami” — przechodzą na własność Państwa w razie niepodjęcia ich przez osoby uprawnione do od-

bioru mimo wezwania i upływu terminów wskazanych w dekrete.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy wydanie depozytu nie może nastąpić z przyczyn przewidzianych w przepisach prawa dewizowego, a uprawniony zgłosił żądanie zwrotu w przepisany terminie.

Art. 2. Depozytami w rozumieniu dekretu są sumy pieniężne, papiery wartościowe i rzeczy złożone do depozytu, na zachowanie albo jako kaucje lub wadia, dowody rzeczowe i przedmioty zatrzymane, co do których zapadło prawomocne orzeczenie o wydaniu ich uprawnionemu, oraz rzeczy znalezione lub inne cudze rzeczy pozostające we władaniu instytucji.

Art. 3. 1. Instytucje, w których znajdują się nie podjęte depozyty, obowiązane są wezwać osoby uprawnione do ich odbioru oraz wskazać tym osobom skutki niepodjęcia.

2. Jeżeli wydanie depozytu uzależnione jest od wyniku sprawy, spełnienia warunku lub nastąpienia terminu, wezwanie powinno nastąpić niezwłocznie po prawomocnym rozstrzygnięciu sprawy albo po spełnieniu się warunku lub upływie terminu.

Art. 4. 1. Termin dla podjęcia rzeczy znalezionych wynosi 1 rok, a dla podjęcia innych depozytów 2 lata od dnia doręczenia wezwania osobie uprawnionej do odbioru, w przypadku zaś niemożności doręczenia — od dnia zwrotu wezwania bądź stwierdzenia niemożności doręczenia.

2. Jednak termin dla podjęcia przedmiotów oddanych na podstawie umowy o dzieło instytucji, zajmującej się zawodowo świadczeniem usług, wynosi 6 miesięcy od dnia doręczenia osobie uprawnionej wezwania do odbioru. W przypadku niemożności doręczenia wezwania termin ten wynosi 2 lata od dnia zwrotu wezwania bądź stwierdzenia niemożności doręczenia.

Art. 5. Przejście własności depozytu na rzecz Państwa nie uchyla skutków prawnych wynikających ze złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu lub na zachowanie.

Art. 6. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia organy właściwe do orzekania o przejściu depozytów na własność Państwa oraz zasady likwidacji i tryb postępowania tych organów z depozytami, jak również z sumami uzyskanymi z ich sprzedaży.

Art. 7. 1. Do nie podjętych depozytów, które w dniu wejścia w życie dekretu znajdują się we władaniu instytucji, stosuje się przepisy dekretu, z zaliczeniem na poczet terminów przewidzianych w art. 4 czasu, przez jaki w instytucji pozostawały.

2. Bieg terminów nie może jednak zakończyć się przed upływem 6 miesięcy od dnia doręczenia uprawnionemu wezwania do odbioru bądź stwierdzenia niemożności doręczenia.

Art. 8. Dekretu nie stosuje się do:

- 1) dokumentów złożonych na przechowanie w państwowych biurach notarialnych,
- 2) przedmiotów złożonych do depozytu w muzeach i bibliotekach państwowych,
- 3) wkładów bankowych (oszczędnościowych) oraz depozytów w czasie trwania umów, na podstawie których zostały złożone,
- 4) przedmiotów, co do których przepisy szczególne normują postępowanie w razie ich niepodjęcia.

Art. 9. W dekrecie z dnia 11 października 1946 r. — Prawo rzeczowe wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 64 § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. § 1. Kto znalazł rzecz zgubioną, obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić osobę uprawnioną do odbioru rzeczy. Jeżeli znalazca nie wie, kto jest uprawniony, albo nie zna miejsca zamieszkania osoby uprawnionej, obowiązany jest niezwłocznie oddać rzecz właściwemu organowi, który zarządzi odpowiednie poszukiwanie tej osoby.”;

- 2) art. 65 skreśla się;

- 3) art. 66 otrzymuje brzmienie:

„Art. 66. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia organy właściwe do przechowywania rzeczy i poszukiwania osób uprawnionych do odbioru, zasady przechowywania rzeczy oraz sposób poszukiwania osób uprawnionych do odbioru.”;

- 4) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67. Znalazca, który uczynił zadość swoim obowiązkom, może żądać znaleźnego w wysokości jednej dziesiątej wartości rzeczy, jeżeli zgłosił roszczenie swe z tytułu znaleźnego najpóźniej w chwili oddania znalezionej rzeczy.”;

- 5) art. 68 i art. 70 skreśla się.

Art. 10. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

185

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 września 1954 r.

w sprawie określenia organów właściwych do orzekania o przejściu depozytów na własność Państwa oraz zasad likwidacji i trybu postępowania z depozytami, jak również z sumami uzyskanymi z ich sprzedaży.

Na podstawie art. 6 dekretu z dnia 18 września 1954 r. o likwidacji nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy (Dz. U. Nr 41, poz. 184) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w niniejszym rozporządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 18 września 1954 r. o likwidacji nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy (Dz. U. Nr 41, poz. 184).

§ 2. 1. Decyzje w przedmiocie przejścia na własność Państwa nie podjętych depozytów (art. 1) sądy, prokuratury, organy administracji państwowej, instytucje państwowe oraz Narodowy Bank Polski wydają we własnym zakresie, pozostałe zaś instytucje przedkładają

uzasadnione wnioski o wydanie decyzji prezydium terenowo właściwych powiatowych (miejskich) rad narodowych, a na obszarze m. st. Warszawy i m. Łodzi — rad narodowych tych miast.

2. Decyzje, o których mowa w ustępie poprzedzającym, doręcza się pod adresem wskazanym w aktach sprawy. Decyzję nie doręczoną na skutek odmowy odbioru lub zmiany adresu i niemożności ustalenia nowego miejsca zamieszkania ani pobytu adresata dołącza się do akt sprawy ze skutkami doręczenia.

3. W zakresie odwołań od decyzji stosuje się przepisy o postępowaniu administracyjnym. Od decyzji Narodowego Banku Polskiego służy odwołanie do Ministerstwa Finansów.